

T., 17 listopada 2021 r.

Sygn. akt II K 1435/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Czarciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Iwona Zielińska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej K. Lipińskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8.11.2021 r. w T.

sprawy

R. O.

syna D. i B. z d. M.

urodzonego (...) w T.

M. Z.

syna Z. i M. z d. K.

urodzonego (...) w W.

oskarżonych o to, że:

w dniach od 23 do 24 kwietnia 2020 r. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu dokonali uszkodzenia mienia stanowiącego zabytek poprzez pomalowanie farbą w sprayu:

- elewacji budynku, drzwi wejściowych oraz witryny lokalu (...) w kamienicy przy ul. (...) w T. stanowiącej własność (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., wpisanej do rejestru zabytków woj. (...) - (...) pod numerem (...) powodując szkodę w kwocie 2763,58 zł,

- elewacji kamienicy przy ul. (...) w T. zarządzanej przez (...) A. P. A. K. (1), wpisanej do wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków, powodując szkodę w kwocie 959,46 zł,

- elewacji kamienicy przy ul. (...) w T. zarządzanej przez A. N., wpisanej do wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków, powodując szkodę w kwocie 1000 zł,

- elewacji kamienicy oraz drzwi wejściowych przy ul. (...) w T., stanowiącej własność G. Ł. i D. G., wpisanej do rejestru zabytków woj. (...) - (...) pod numerem (...), powodując szkodę w kwocie 500 zł,

- pochodzącego z XIX wieku muru ceglanego przy ul. (...) w T., powodując szkodę w kwocie 1500 zł,

- elewacji budynku przy ul. (...) w T., zarządzanej przez (...) S.C. C. J., T. L., W. A. i wpisanej do wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków, powodując szkodę w kwocie 500 zł,

- elewacji budynku przy ul. (...) w T., stanowiącej współwłasność H. P., M. P. oraz (...)w T., wpisanej do wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków, powodując szkodę w kwocie 600 zł.

tj. o przestępstwo z art. 288 §1 k.k. w zb. z art. 108 ust. 1 Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r. (Dz.U. Nr 162, poz. 1568) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

o r z e k a :

I. oskarżonych **R. O. i M. Z.** uznaje za winnych popełnienia czynu zarzucanego w akcie oskarżenia, z tym ustaleniem, że w przypadku nieruchomości przy ul. (...) oskarżeni wyrządzili szkodę w łącznej wysokości 631,20 zł, tj. występku z art. 288 § 1 kk w zb. z art. 108 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r. w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 § 1 kk i za to, po zastosowaniu art. 11 § 3 kk, art. 37a § 1 kk i art. 4 § 1 kk, na podstawie art. 108 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami orzeka wobec każdego z oskarżonych karę po 10 (dziesięć) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 (dwadzieścia pięć) godzin w stosunku miesięcznym,

II. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonych kar ograniczenia wolności zalicza oskarżonemu R. O. okres zatrzymania w sprawie od 24.04.2020 r. godz. 12.20 do 24.04.2020 r. godz. 15.00 a oskarżonemu M. Z. okres od 24.04.2020 r. godz. 12.25 do 24.04.2020 r. godz. 15.40,

III. na podstawie art. 108 ust. 4 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami zobowiązuje oskarżonych **R. O. i M. Z.** solidarnie do przywrócenia stanu poprzedniego poprzez naprawienie uszkodzonych zabytków, tj. elewacji kamienicy przy ul. (...) oraz muru ceglanego przy ul. (...) w T.,

IV. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonych **R. O. i M. Z.** obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę solidarnie na rzecz pokrzywdzonych :

- 1) (...) sp. z o.o. w W. kwoty 2.763,58 zł (dwa tysiące siedemset sześćdziesiąt trzy złote pięćdziesiąt osiem groszy),
- 2) Biura (...) w T. kwoty 959,46 zł (dziewięćset pięćdziesiąt dziewięć złotych czterdzieści sześć groszy),
- 3) A. N. kwoty 1.000 zł (tysiąc złotych),
- 4) G. Ł. kwoty 631,20 zł (sześćset trzydzieści jeden złotych dwadzieścia groszy) ,
- 5) (...) w T. kwoty 600 zł (sześćset złotych),

V. zasądza od oskarżonych **R. O. i M. Z.** na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) w T. kwoty po 420 zł (czteryście dwadzieścia złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

VI. zasądza od oskarżonych **R. O. i M. Z.** na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem opłaty oraz kwoty po 50 zł (pięćdziesiąt złotych) tytułem wydatków poniesionych od chwili wszczęcia postępowania.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1435/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych			

oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
o.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	R. O., M. Z.	<p>R. O. i M. Z. zostali uznani za winnych popełnienia zarzucanych im czynów, tj. tego, że:</p> <p>w dniach od 23 do 24 kwietnia 2020 r. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu dokonali uszkodzenia mienia stanowiącego zabytek poprzez pomalowanie farbą w sprayu:</p> <p>- elewacji budynku, drzwi wejściowych oraz witryny lokalu (...) w kamienicy przy ul. (...) w T.</p>	

stanowiącej własność (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., wpisanej do rejestru zabytków woj. (...) - (...) pod numerem (...) powodując szkodę w kwocie 2763,58 zł,

- elewacji kamienicy przy ul. (...) w T. zarządzanej przez (...) A. P. A. K. (1), wpisanej do wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków, powodując szkodę w kwocie 959,46 zł,

- elewacji kamienicy przy ul. (...) w T. zarządzanej przez A. N., wpisanej do wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków, powodując szkodę w kwocie 1000 zł,

- elewacji kamienicy oraz drzwi wejściowych przy ul. (...) w T., stanowiącej własność G. Ł. i D. G., wpisanej do rejestru zabytków woj. (...) - (...) pod numerem (...), powodując szkodę w kwocie 500 zł,

- pochodzącego z XIX wieku muru ceglanego przy ul. (...) w T., powodując szkodę w kwocie 1500 zł,

- elewacji budynku przy ul. (...) w T., zarządzanej przez (...) S.C. C. J., T. L., W. A. i wpisanej do wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków, powodując szkodę w kwocie 500 zł,

- elewacji budynku przy ul. (...) w T., stanowiącej współwłasność H. P.,

		<p>M. P. oraz(...) w T., wpisanej do wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków, powodując szkodę w kwocie 600 zł.</p> <p>tj. o przestępstwo z art. 288 §1 k.k. w zb. z art. 108 ust. 1 Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r. (Dz.U. Nr 162, poz. 1568) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.</p> <p>z tym ustaleniem, że w przypadku nieruchomości przy ul. (...) oskarżeni wyrządzili szkodę w łącznej wysokości 631,20 zł.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
R. O. i M. Z. w dniach od 23 i 24 kwietnia 2020 roku pozostając pod wpływem alkoholu pomalowali farbą w sprayu zabytki znajdujące się na terenie (...) S.. Były to: elewacja budynku, drzwi wejściowych oraz witryny lokalu (...) w kamienicy przy ul. (...) stanowiącej własność (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. , przy czym spowodowali w ten sposób szkodę w kwocie 2763,58 zł, elewacja kamienicy przy ul. (...) w T. zarządzanej przez(...) A. P. A. K. (1), przy czym spowodowali w ten sposób szkodę w kwocie 959,46 zł, elewacja kamienicy przy ul. (...) w	wyjaśnienia R. O.	36-38. 182-185, 237-237v (ujawnione na k. 252v)	

T. zarządzanej przez A. N. przy czym spowodowali w ten sposób szkodę w kwocie 1000 zł, elewacja kamienicy oraz drzwi wejściowych przy ul. (...) w T. stanowiąca własność G. Ł. i D. G., przy czym spowodowali w ten sposób szkodę w kwocie 500 zł, pochodzący z XIX wieku mur ceglany przy ul. (...) w T., przy czym spowodowali w ten sposób szkodę w kwocie 1500 zł, a także elewację budynku przy ul. (...) w T., zarządzanego przez (...) S.C. przy czym spowodowali w ten sposób szkodę w kwocie 500 zł oraz elewacji budynku przy ul. (...) w T., stanowiącej współwłasność H. P., M. P. oraz (...) w T., przy czym spowodowali w ten sposób szkodę w kwocie 600 zł.

Kamienice położone przy ul. (...) wpisane są do rejestru zabytków woj. (...), zaś pozostałe budynki ujęte są w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków. Mur ogrodzeniowy znajdujący się przy ul. (...) jest zabytkiem z XIX wieku i po opracowaniu karty ewidencyjnej zostanie w najbliższym czasie włączony do wojewódzkiej ewidencji zabytków. R. O. i M. Z. nie naprawili szkód wyrządzonych przestępstwem.

wyjaśnienia M. Z.

44-45, 96-97, 190-193
(ujawnione na k. 252v)

zeznania W. S.	14-15	
zeznania A. K. (2)	20-21	
zeznania A. N.	24-25, 125-126	
zeznania H. L.	69-70	
zeznania S. W.	103-104	
zeznania E. B.	117-118	
zeznania M. P.	168-169	
zeznania K. L.	170-171	
protokoły oględzin miejsca	18-19, 28-29	
faktury dot. kosztów remontu budynku przy ul. (...) w T.	141-143	
faktury dot. kosztów remontu budynku przy ul. (...) w T.	148-149	
faktury dot. kosztów remontu budynku przy ul. (...) w T.	152-153	
pismo z (...) w T. wraz z załącznikami	154-159	
notatka urzędowa dot. oszacowania kosztów remontu budynków przy ul. (...)	179	
płyta CD z nagraniem z monitoringu	47	

plyta CD z fotografiami przedstawiającymi zniszczenia elewacji budynków	106		
fotografie przedstawiające zniszczenia elewacji	51-56, 60-61, 65-65v, 99-102, 108-109		
R. O. był uprzednio karany sądownie za przestępstwo z art. 288 § 1 kk.	karta karna	89	
M. Z. był uprzednio karany sądownie za przestępstwo z art.157 § 1 kk.	karta karna	91	
<i>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<i>OCena DOWOdów</i>			
<i>0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia R. O.	Oskarżony konsekwentnie przyznawał się do	

		<p>popelnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że dokonał uszkodzenia mienia w sposób opisany w zarzucie pod wpływem alkoholu, czego żałuje. Dodatkowo oświadczył, że nie naprawił szkody wyrządzonej przestępstwem. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego są całkowicie wiarygodne. Są one logiczne i spójne, a także pokrywają się z ustaleniami poczynionymi na podstawie pozostałych dowodów zgromadzonych w toku niniejszego postępowania, w tym zeznaniami pokrzywdzonych i dokumentacji fotograficznej ukazującej rozmiar i charakter zniszczeń na poszczególnych budynkach.</p>
wyjaśnienia M. Z.	<p>M. Z. również konsekwentnie przyznawał się do popelnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, które są zasadniczo tożsame z depozycjami R. O., dlatego też Sąd uznał je za wiarygodne ze wskazanych powyżej względów. Wyjaśnienia M. Z. pokrywają się z nie budzącymi wątpliwości ustaleniami faktycznymi.</p>	
zeznania S. W.	<p>Świadek jest konserwatorem zabytków (...) T.. W swoich depozycjach odniósł się do</p>	

	<p>statusu zabytków, który posiadają uszkodzone poprzez pomalowanie farbą nieruchomości oraz fragment muru. Jego zeznania Sąd uznał za całkowicie wiarygodne. Świadek bazował na swojej wiedzy i doświadczeniu zawodowym, a poza tym jego twierdzenia pokrywają się z treścią pisma z(...). (k. 154-159)</p>	
<p>zeznania E. B.</p>	<p>Świadek jest pracownikiem (...) T. i w swoich zeznaniach odniosła się do uszkodzenia muru przy ul. (...). Wiarygodność jej depozycji nie budziła żadnych wątpliwości.</p>	
	<p>Sąd uznał za całkowicie wiarygodne zeznania właścicieli uszkodzonych nieruchomości oraz przedstawicieli podmiotów, do których one należą - W. S., A. K. (2), A. N., H. L., M. P. i K. L. Ich twierdzenia w zakresie rozmiaru szkód wyrządzonych przez oskarżonych znajdują pokrycie w wyjaśnieniach R. O. i M. Z., a także dokumentacji fotograficznej. Z kolei wysokość spowodowanych szkód została oszacowana na podstawie przedłożonych przez niektórych pokrzywdzonych faktur, a także w oparciu o rynkową wartość usług polegających na zamalowaniu napisów</p>	

	<p>pomalowanych farbą. Biorąc pod uwagę powyższe, a także fakt, iż świadkowie złożyli spójne i logiczne zeznania Sąd obdarzył je przymiotem prawdziwości.</p>	
	<p>Żadna ze stron nie kwestionowała prawdziwości pozostałych dowodów, na podstawie których Sąd poczynił ustalenia faktyczne. Ich wiarygodność nie budzi również wątpliwości Sądu. Były to protokoły oględzin miejsca przestępstwa, faktury dotyczące remontu poszczególnych budynków, notatka urzędowa dot. oszacowania kosztów remontu, pismo z(...) w T., płyt CD z nagraniami z monitoringu oraz zdjęciami zniszczonych budynków, a także fotografie zniszczeń budynków.</p>	
	<p>Jako wiarygodne w pełni Sąd ocenił pozyskane w toku postępowania karty karne obu oskarżonych. Są to dokumenty urzędowe.</p>	
<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</p>		

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	R. O., M. Z.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W ocenie Sądu analiza zgromadzonego materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż obaj oskarżeni, działając wspólnie i w porozumieniu, swoim zachowaniem wypełnili znamiona zarzucanego im czynu zakwalifikowanego z art. 288 §1 k.k. w zb. z art. 108 ust. 1 Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r. (Dz.U. Nr 162, poz. 1568) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.</p> <p>Przestępstwo, którego znamiona zostały określone w art. 288 § 1 kk polega na niszczeniu rzeczy, jej uszkodzeniu lub czynieniu jej niezdatnym</p>			

do użytku. Szczególnym przedmiotem ochrony tego czynu zabronionego są więc własność i posiadanie rzeczy. Przy czym można go popełnić wyłącznie umyślnie, w postaci zamiaru zarówno bezpośredniego jak i ewentualnego. Jeżeli chodzi o znamiona czasownikowe czynu, należy uznać, że zniszczenie jest postacią zaawansowaną uszkodzenia i polega na unicestwieniu rzeczy czego przykładem jest zarówno spalenie, rozbicie, jak i podarcie, a nawet pozbawienie jej właściwości charakterystycznych dla rzeczy danego rodzaju w taki sposób, że zachodzi niemożność przywrócenia rzeczy do stanu poprzedniego. Uszkodzenie rzeczy to tyle co częściowe jej zniszczenie. Uszkodzenie może być trwałe, ale również może mieć charakter przejściowy. Uszkodzenie i zniszczenie rzeczy nie różnią się jakościowo, a tylko ilościowo. Oba zachowania polegają na fizycznym oddziaływaniu na rzecz powodującym zmianę fizycznej struktury tej rzeczy. Przestępstwo to może być popełnione tylko umyślnie, w obydwu postaciach zamiaru.

Art. 108 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami stanowi, że

kto niszczy lub uszkadza zabytek, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Przepięstwo to ma charakter materialny, gdyż skutkiem zachowania się sprawcy jest zniszczenie lub uszkodzenie zabytku.

Pogląd, jakoby pomiędzy art. 108 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, a art. 288 kk zachodził stosunek specjalności, został zakwestionowany w oparciu o argumentację, że dla zastosowania zasady specjalności konieczne jest, by przepis szczególny zawierał wszystkie ustawowe znamiona określone w przepisie ogólnym plus przynajmniej jedno nowe. Tak jednak nie jest, ponieważ art. 108 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami nie zawiera znamienia szkody majątkowej, nie chroni mienia, nie wymaga, by zabytek był dla sprawcy rzeczą cudzą, a tego wymaga art. 288 kk. Dlatego nie da się uznać, że między tymi przepisami zachodzi zbieg pozorny (*lex specialis derogat legi generali*), lecz należy przyjąć, że zachodzi między nimi stosunek krzyżowania, co uzasadnia kwalifikację kumulatywną (art. 11 § 2 kk) z art. 108 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami i art. 288 §

1 kk, oczywiście mając na uwadze wysokość wyrządzonej szkody.

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd uznał, iż R. O. i M. Z. dokonując wspólnie i w porozumieniu pomalowanie farbą w sprayu elewacji pięciu budynków opisanych w zarzucie oraz muru ceglanego znajdujących się na terenie (...) S., zważywszy, że stanowią one zabytki, dokonali ich uszkodzenia, co stanowiło realizację znamion zarzucanego im czynu. Oskarżeni działali w krótkich odstępach czasu na przełomie dwóch dni, wykonując z góry powzięty zamiar, a więc w warunkach czynu ciągłego z art. 12 § 1 kk. Bez wątplenia oskarżeni działali umyślnie.

Wątpliwości nie budziła również wysokość szkód wyrządzonych przez oskarżonych, niemniej jednak analiza faktury za remont elewacji kamienicy położonej przy ul. (...) w T. (k. 152-153) pozwoliła ustalić, że wysokość szkody należało ustalić na kwotę 631, 20 zł.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. O., M. Z.	I	I	Za przypisane oskarżonym przestępstwa, po

zastosowaniu art. 11 § 3 kk, art. 37a § 1 kk i art. 4 § 1 kk, na podstawie art. 108 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami Sąd orzekł wobec każdego z oskarżonych karę po 10 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 godzin w stosunku miesięcznym. Sąd powołał w podstawie skazanie art. 4 § 1 kk albowiem w momencie popełnienia przez oskarżonych zarzucanych im czynów obowiązywała inna treść art. 37a kk, niż w momencie orzekania w niniejszej sprawie. Mając na uwadze zagrożenie przewidziane w art. 108 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami brzmienie art. 37a § 1 kk obowiązujące na dzień wydania wyroku pozwalało orzec wobec oskarżonych karę innego rodzaju, niż kara pozbawienia wolności.

Sąd uznał, iż kara o charakterze nieizolacyjnym zagwarantuje osiągnięcie wobec obu oskarżonych celów kary i nie jest konieczne orzeczenie wobec nich kary pozbawienia wolności. Sąd zdecydował się więc na ograniczenie elementu represyjności sankcji karnej i

zdecydował o wymierzeniu kary o charakterze wolnościowym, kierując się przede wszystkim prymatem tego rodzaju kar. W ocenie Sądu nie byłoby zasadne osadzenie oskarżonych w warunkach izolacji penitencjarnej. Zdaniem Sądu, jedynie kara ograniczenia wolności stanowi adekwatną reakcję na popełnienie przez oskarżonych zarzucanych im czynów zabronionych. W zakresie wymiaru kary Sąd miał na uwadze przede wszystkim stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez nich przestępstw oraz stopień winy oskarżonych, na co miały wpływ okoliczności w postaci motywacji i sposobu zachowania się sprawcy, a także rodzaj i rozmiar skutków przestępstwa. Okolicznością obciążającą w stosunku do obu oskarżonych jest bez wątpienia ich uprzednia karalność, w tym w przypadku R. O. za przestępstwo tożsame do niniejszego czynu. Okolicznościami łagodzącymi były postawy oskarżonych w toku całego postępowania i okazanie skruchy, a także stosunkowo niewielka wysokość wyrządzonej szkody. Zdaniem Sądu, oskarżeni zrozumieli naganność swojego zachowania, aktualnie respektują porządek

			<p>prawny, a nadto zadeklarowali chęć naprawienia szkody. W ocenie Sądu, wymiar kary jest także odpowiedni, biorąc pod uwagę dyrektywy wymiaru kary zawarte w art. 53 kk oraz powyższe okoliczności.</p>
R. O., M. Z.	III	I	<p>Sąd zobligowany treścią art. 108 ust. 4 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami zobowiązuje oskarżonych R. O. i M. Z. solidarnie do przywrócenia stanu poprzedniego poprzez naprawienie uszkodzonych zabytków, tj. elewacji kamienicy przy ul. (...) oraz muru ceglanego przy ul. (...) w T..</p>
R. O., M. Z.	IV	I	<p>Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonych obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę solidarnie na rzecz pokrzywdzonych :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) (...) sp. z o.o. w W. kwoty 2.763,58 zł, 2) Biura (...) w T. kwoty 959,46 zł , 3) A. N. kwoty 1.000 zł, 4) G. Ł. kwoty 631,20 zł , 5) (...) w T. kwoty 600 zł. <p>Oskarżeni dotychczas nie naprawili w żadnej części szkód wyrządzonych przestępstwem.</p>

Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. O., M. Z.	II	I	Sąd zobligowany treścią art. 63 § 1 kk, na poczet orzeczonych kar ograniczenia wolności zaliczył oskarżonemu R. O. okres zatrzymania w sprawie od 24.04.2020 r. godz. 12.20 do 24.04.2020 r. godz. 15.00 a oskarżonemu M. Z. okres od 24.04.2020 r. godz. 12.25 do 24.04.2020 r. godz. 15.40.
inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

V	<p>Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonych R. O. i M. Z. na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) w T. kwoty po 420 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, mając na uwadze treść § 11 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych. (Dz. U. z 2018 r. poz. 265)</p>	
VI	<p>Mając na uwadze zapadłe w niniejszej sprawie rozstrzygnięcie Sąd, na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 180 zł (art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 o opłatach w sprawach karnych - Dz. U. 83.49.223 ze zm.) tytułem opłaty oraz kwoty po 50 zł tytułem wydatków poniesionych od chwili wszczęcia postępowania. W ocenie Sądu uiszczenie powyższych należności nie będzie stanowiło dla oskarżonych nadmiernego uszczerbku dla kosztów ich utrzymania. R. O. osiąga dochód w wysokości do 3.000 zł z prac dorywczych, zaś M. Z. otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1950 zł.</p>	
Podpis		